

Rákospalota, 1911. április 16. – Budapest, 1983. november 21.

Apja felvidéki származású faesztergályos, majd Budapestre kerülve a Székesfővárosi Elektromos Műveknél dolgozott, mint irattáros. Négy polgárit végzett. 1926. február 1-jén inasnak szegődött a papír-nagy- és kiskereskedelemmel, valamint könyvkötészettel foglalkozó Kunstaedter céghez. 1931. augusztus 31-éig dolgozott a vállalatnál. Később gyári munkás, majd kereskedelmi tisztviselő. 1937–1938-ban néhány hónapig szellemi szükségmunkás. 1929-ben csatlakozott a Barátság Szavalókórusához, amely szoros kapcsolatban állt a VIII. kerületi szociáldemokrata pártszervezettel és az ifjúsági mozgalommal. 1930-ban belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Párt józsefvárosi szervezetébe, valamint a magántisztviselők szakszervezetébe. 1929 és 1940 között az Országos Ifjúsági Bizottság tagja, 1936 és 1940 között függetlenített tisztviselőként a szervezet egyik titkára. 1941 elején tagja lett az OIB oktatási bizottságának. 1938 márciusában rendőri felügyelet alá helyezték. 1940-ben három hónapra munkaszolgálatra vitték; 1942 őszén újra behívták Nagykatára. A munkaszolgálatból – a kassai helyőrségi kórházból – 1944 őszén, a nyilaspuccs előtt tért haza. A szovjet csapatok bevonulásáig illegalitásban élt. 1945. január közepétől az SZDP ifjúsági titkárságon dolgozott, később a párt oktatási titkára, júniustól a fővárosi végrehajtó bizottság titkára, valamint a VIII. kerületi vb tagja. Augusztus 2-án bekerült az országos vezetőségbe. A Pártszervezet felelős szerkesztője. Az Országos Szabadművelődési Tanács tagja. 1945 októberében bekerült a fővárosi törvényhatósági bizottságba. November 4-én az SZDP nagy-budapesti listáján nemzetgyűlési képviselővé választották. Miután parlamenti képviselő lett, lemondatták a budapesti törvényhatósági mandátumról. A két munkáspárt egyesítése során, 1948. március 17-én megalakított nagy-budapesti egységbizottságban az SZDP képviselője. 1948. június és 1956. október között az MDP Központi Vezetőség tagja, rövid ideig az MDP nagy-budapesti titkárhelyettese. 1948-ban a Munkásmozgalmi Intézetbe helyezték igazgatóhelyettesnek. 1949. május 15-én a Magyar Függetlenségi Népfront nagy-budapesti listájáról bejutott a törvényhozásba, 1953. március 18-ig volt a parlamenti képviselő. 1950-től haláláig a fővárosi tanács tagja. 1952-ben történelem szakos tanári diplomát szerzett az Eötvös Loránd Tudományegyetemen 1951-ben kinevezték a Közoktatásügyi Kiadó Vállalat igazgatóhelyettesévé. 1952-től a Tankönyvkiadó Vállalat igazgatóhelyettese, 1955-től 1973. évi nyugdíjazásáig igazgatója. 1956 után harminc éven át a budapesti pártbizottság tagja. 1970-ben, az MSZMP X., majd 1975-ben, a XI. kongresszusán is beválasztották a központi ellenőrző bizottságba, 1980-ig vett részt a testület munkájában. A Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülete Igazgatói Tanácsának tagja, a Kiadói Munkaközösség vezetője.